

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze rozhodl dne 9.9.2005 v právní věci žalobce: I., proti žalovaným č.1: M., s.r.o., a č. 2: CZ.NIC, zájmové sdružení právnických osob, o ochranu proti nekalé soutěži a neoprávněnému zásahu do práv k ochranné známce, k odvolání žalovaného č.1 proti usnesení Městského soudu v Praze o nařízení předběžného opatření takto:

Usnesení soudu prvního stupně se v napadeném výroku označeném 1. potvrzuje.

Shora uvedeným usnesením soud prvního stupně vyhověl návrhu žalobce na nařízení předběžného opatření podle § 102 o.s.ř. a uložil prvnímu žalovanému zdržet se ode dne doručení tohoto usnesení nakládání s doménou "x+y+z.cz" jakýmkoli způsobem (výrok I., bod 1.), druhému žalovanému pak uložil povinnost neumožnit převedení této domény na jakoukoli jinou osobu s výjimkou žalobce (výrok I., bod 2.). Ve výroku II. pak uložil žalobci povinnost uhradit soudní poplatek ve výši Kč 500,- do tří dnů od právní moci tohoto usnesení na účet Městského soudu v Praze.

Proti vyhovujícímu výroku označenému I., bod 1. se včas odvolal první žalovaný a namítl, že pro nařízení tohoto předběžného opatření nebyly splněny formální podmínky ve smyslu ust. § 102 o.s.ř. Poukázal především na to, že v době vydání napadeného rozhodnutí již byl pozastaven provoz internetové stránky pod označením "x+y+z.cz" a nedocházelo tedy k tvrzenému zásahu do práv žalobce k ochranné známce. Žalovaný také ani v korespondenci se žalobcem nikdy neuváděl, žeby na shora uvedené internetové stránce hodlal v případě jejího znovuspuštění nabízet výrobky či služby, pro které je ochranná známka zapsána. První žalovaný má za to, že případné užití označení X+Y+Z v souvislosti s jinými výrobky či službami není v rozporu s platnými právními předpisy. Za tohoto stavu podle žalovaného žalobce neprokázal, že by zde byla naléhavá potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků. Žalovaný dále soudu prvního stupně vytkl neurčitost napadeného výroku, neboť má za to, že soud musí ve výroku usnesení přesně specifikovat, jakým způsobem nesmí první žalovaný s předmětnou doménou nakládat. Za "nakládání jakýmkoli způsobem" lze podle prvního žalovaného považovat i pouhé setrvávání na současném stavu. Takto neurčitě formulovaná povinnost podle prvního žalovaného také vylučuje možnou dohodu se žalobcem před vydáním rozhodnutí ve věci samé. Nařízené předběžné opatření ve vztahu k prvnímu žalovanému rovněž porušuje zásadu proporcionality, neboť žalovaný je jím omezován nad míru nezbytně nutnou. Konečně poukázal první žalovaný i na to, že žalobce dostatečně neprokázal ani svoji aktivní věcnou legitimaci, když z přiloženého výpisu z databáze ochranných známek je zřejmé, že majitelem ochranné známky ve znění X+Y+Z pro třídy 9, 14 a 16 je obchodní společnost IB., tedy subjekt odlišný od žalobce. První žalovaný proto navrhl, aby odvolací soud usnesení soudu prvního stupně v napadeném rozsahu zrušil.

Žalobce ve vyjádření k odvolání uvedl, že první žalovaný částečnými citacemi ze žaloby zkresluje její celkové znění. Formální podmínky pro nařízení předběžného opatření podle žalobce splněny byly, neboť zde byla naléhavá potřeba již v této fázi řízení prvnímu žalovanému zabránit v převodu domény "x+y+z.cz", ať již úplatně nebo bezplatně, ve znovu zprovoznění této domény, či v jiném jejím zneužití ke škodě žalobce. Žalobce považuje výrok za dostatečně určitý a je přesvědčen, že takovýto výrok nahrazuje kazuistické vyjmenování všech možných forem dispozice s doménou, včetně jejího zrušení, a odpovídá judikatuře Městského soudu v Praze. Pokud se první žalovaný dovolává údajné nemožnosti mimosoudní dohody, pak žalobce namítl, že za současné situace, kdy první žalovaný nejprve trval na úplatném převodu, již nemá zájem na dohodě s ním, a trvá na meritorním rozhodnutí věci. Za

nedůvodnou a účelovou považuje žalobce i námitku prvního žalovaného o omezování nad míru nezbytně nutnou, neboť podleně by jakýmkoli užitím domény "x+y+z.cz" došlo k porušení známkových práv žalobce. Co se týče údajného nedostatku žalobcovy aktivní legitimace, poukázal žalobce na skutečnost, že ochranná známka ve znění X+Y+Z č. 234567 byla skutečně zapsána pro jiný subjekt, jednalo se ovšem o právního předchůdce žalobce, jak je zřejmé z přiloženého výpisu z obchodního rejstříku, a v současné době je žalobce vlastníkem obou ochranných známek ve znění X+Y+Z, a to č.123456 pro třídy výrobků 7 a 16 a č. 234567 pro třídy č. 9, 14 a 16. Žalobce proto navrhl, aby odvolací soud v napadeném rozsahu usnesení soudu prvního stupně potvrdil a žalovaného zavázal k náhradě nákladů odvolacího řízení.

Odvolací soud přezkoumal ve smyslu čl. II., bod 5., zák. č. 59/2005 Sb. usnesení soudu prvního stupně v rozsahu výroku o nařízení předběžného opatření (jímž jako celkem bylo do sféry zájmů odvolatele zasaženo) podle ust. § 212 a násl. o.s.ř. ve znění platném do 31. března 2005, přitom vycházel z ust. § 75 odst. 5 o.s.ř., a aniž by nařizoval jednání (§ 214 odst. 2 písm. c) o.s.ř.), dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

Soud prvního stupně při rozhodování o návrhu na nařízení předběžného opatření podaném zároveň se žalobou na ochranu proti nekalé soutěži a porušování práv k ochranné známce vzal za osvědčené, že žalobce je vlastníkem ochranným známk č. 123456 a č. 234567 s prioritou od 15.12.1989 a 18.1.1994 a že první žalovaný je držitelem domény druhého stupně X+Y+Z registrované pod doménou prvního stupně "cz" od 2.2.2001 a na webových stránkách prezentoval formou elektronického obchodu techniku zpracování dokumentů. Dále považoval za osvědčené, že předmět podnikání žalobce (byť je tento zahraniční právnickou osobou se sídlem ve výcarsku) a prvního žalovaného se zčásti shoduje a překrývá, a produkty obou těchto účastníků jsou nabízeny na tuzemském trhu. Soud prvního stupně měl za osvědčené, že jednání prvního žalovaného může představovat jednak zásah do práv žalobce k mezinárodním ochranným známkám, které požívají ochrany i v ČR, a jednak může naplňovat skutkovou podstatu nekalé soutěže podle § 44 odst. 1 ObchZ.

Tento závěr soudu prvního stupně považuje odvolací soud za správný. Žalobce a prvního žalovaného lze považovat za soutěžitele, neboť se na tuzemském trhu mohou střetávat jejich produkty. A žalobce, byť je zahraniční osobou a nelze ho považovat za podnikatele podle § 21 a násl. ObchZ, se může z tohoto titulu domáhat vůči prvnímu žalovanému ochrany podle Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví, která upravuje i ochranu proti nekalosoutěžnímu jednání. Žalobci také nepochybně svědčí právo k oběma ochranným známkám ve znění X+Y+Z, neboť subjekt označený jako IB., je podle výpisu z obchodního rejstříku jeho právním předchůdcem. Není tedy opodstatněná námitka prvního žalovaného ohledně nedostatku aktivní legitimace žalobce, pokud jde o práva z ochranných známek, přesněji řečeno z ochranné známky č. 234567. Za důvodnou nelze považovat ani další námitku prvního žalovaného, že v době vydání rozhodnutí soudem prvního stupně byla internetová stránka pod označením "x+y+z.cz" pozastavena ihned po doručení výzvy žalobce, a že první žalovaný se nikdy v korespondenci se žalobcem nevyjádřil v tom smyslu, že by na této stránce hodlal v případě znovuspuštění nabízet výrobky či služby, chráněné ochrannými známkami. V dopise ze dne 30.12.2003, adresovaném právnímu zástupci žalobce, se právní zástupce žalovaného vyjádřil jednoznačně tak, že prodej domény X+Y+Z (tedy nikoli její bezúplatný převod, jak požadoval žalobce) žalobci je možný jen do doby spuštění nové podoby internetových stránek X+Y+Z, k čemuž by mělo dojít nejpozději v únoru 2004. Z toho nepochybně vyplývá úmysl prvního žalovaného znovu spustit internetové stránky pod doménou "x+y+z.cz", a skutečnost, že nijak nespecifikoval, jaké tyto

stránky mají být a co na nich hodlá nabízet, neznamená bez dalšího, že by se vždy muselo jednat o jednání nezávadné, a to tím spíše, že s ohledem na shodu v předmětu podnikání, by zásahem do práv žalobce jako soutěžitele mohlo být i užívání označení X+Y+Z ve spojení s nabízenými produkty prvního žalovaného. Potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků tedy z tohoto pohledu nebyla dostatečně osvědčena. Pokud jde o údajnou neurčitost napadeného výroku usnesení soudu prvního stupně, má odvolací soud za to, že rozhodnutí vykonatelné je a není třeba, jak tvrdí první žalovaný, ve výroku vypsát všechny způsoby, jimiž je možno s internetovou doménou jako nehmotným statkem nakládat (disponovat). Předběžným opatřením mělo být prvnímu žalovanému zabráněno, aby ještě v průběhu řízení ve věci nedošlo ke změně držitele domény, nebo aby tato nebyla fakticky přenechána k užívání jinému subjektu, zastavena, zrušena apod., neboť tím by mohlo dojít ke zmaření účelu řízení. Pokud však takto navržené předběžné opatření zakazující jakoukoli dispozici s uvedenou doménou, mělo také omezit prvního žalovaného v samotném jejím užívání, pak podle dovolacího soudu tuto úlohu splnit nemohlo, neboť takovou povinnost prvnímu žalovanému neukládá. Odvolací soud má rovněž za to, že uložení povinnosti nedisponovat nijak v průběhu řízení s uvedenou doménou a ponechat si ji, nepředstavuje pro prvního žalovaného žádné podstatné omezení, které by přesahovalo nezbytně nutnou míru. První žalovaný tím není omezen ve svém podnikání, ani jinak nepřiměřeně zatěžován. Nic mu totiž nebrání v tom, aby i na internetu prezentoval své výrobky a služby pod jinou doménou, např. pod doménou ve znění své firmy. V žádném případě tato povinnost nepředstavuje překážku pro možné jednání o smírném vyřešení, třebaže se toto s ohledem na stanovisko žalobce jeví jako málo pravděpodobné. Pokud by žalobce a první žalovaný hodlali spor vyřešit smírně, existence tohoto předběžného opatření jim v tom nebrání.

Vzhledem k výše uvedenému proto odvolací soud v napadeném rozsahu usnesení soudu prvního stupně potvrdil podle § 219 o.s.ř. jako věcně správné.

Účastníci řízení s výjimkou sdružení CZ.NIC jsou označeni pouze prvními písmeny svých příjmení nebo obchodních firem. Předmětná doménová jména jsou nahrazena sekvencí x+y+z.cz. Pokud jsou v textu rozhodnutí zmíněna i jiná doménová jména, byla náhodně nahrazena jinými znakovými sekvencemi. S výjimkou údajů umožňujících identifikaci účastníků řízení nebo jiných osob a doménových jmen bylo do textu rozhodnutí zasahováno v co nejmenší možné míře. Souvislost použitých zkratk a zástupných symbolů s osobami nebo doménovými jmény, které skutečně označení s využitím takových zkratk nebo zástupných symbolů užívají, je čistě náhodná.

Při studiu rozhodnutí je třeba mít na zřeteli fakt, že rozhodnutí obsahuje nejen vlastní výrok soudu a jeho odůvodnění, ale i shrnutí tvrzení jednotlivých stran, přičemž některými tvrzeními se soud v rozhodnutí vůbec nemusel zabývat (např. při vydání předběžného opatření) a tato tvrzení tak představují pouze právní názor příslušné strany a nikoliv závěr soudu.

Rozhodnutí soudu nelze automaticky aplikovat na jiné případy (byť skutkově podobné) a sdružení CZ.NIC doporučuje konkrétní případ konzultovat s odborníky na doménová jména a právníky.